

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CCXVI. — Wydana i rozesłana dnia 7. grudnia 1917.

Treść: (Lp. 466.— 469.) 466. Rozporządzenie, w sprawie dokonywania przez pocztową kasę oszczędności wypłaty procentów od opiewających na pewne oznaczone nazwiska (winkulowanych) zapisów długu VII. austriackiej pożyczki wojennej. — 467. Rozporządzenie, w sprawie ustanowienia najwyższych cen dla spirytusu do palenia (dla spirytusu, denaturowanego środkiem, służącym powszechnie do denaturowania). — 468. Rozporządzenie, w sprawie ustanowienia cen najwyższych za świeże jabłka. — 269. Rozporządzenie o formie i treści doniesień o nieszczęśliwych wypadkach, które mają być nskutezczniane według przepisów ustawowych w sprawie ubezpieczenia robotników od nieszczęśliwych wypadków.

466.

Rozporządzenie Ministrów skarbu, sprawiedliwości i handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 10. listopada 1917,

w sprawie dokonywania przez pocztową kasę oszczędności wypłaty procentów od opiewających na pewne oznaczone nazwiska (winkulowanych) zapisów długu VII. austriackiej pożyczki wojennej.

Postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 212, dotyczącego dokonywania przez pocztową kasę oszczędności wypłat procentów od opiewających na oznaczone nazwiska (winkulowanych) obligacji wolnych od podatku $5\frac{1}{2}\%$ owych austriackich pożyczek wojennych, mają także zastosowanie do wypłaty procentów od VII austriackiej pożyczki wojennej a mianowicie od wolnej od podatku $5\frac{1}{2}\%$ owej umarzającej się pożyczki państwowej i od wolnych od podatku $5\frac{1}{2}\%$ owych bonów skarbowych.

Schauer wlr.

Wimmer wlr.

Wieser wlr.

467.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 30. listopada 1917,

w sprawie ustanowienia najwyższych cen dla spirytusu do palenia (dla spirytusu, denaturowanego środkiem, służącym powszechnie do denaturowania).

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Przy sprzedaży spirytusu do palenia w wozach kotłowych lub beczkach o oocchowanej zawartości ponad 500 litrów obowiązuje cena w kwocie K 170— za 10.000 litrów procentowych, ustanowiona przez Centralę dla spirytusu po zatwierdzeniu przez Urząd dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu. Do tej ceny dolicza się należytość kontrolną tudzież cenę za domieszkę oraz należytość za wypożyczenie wagonu kotłowego i beczek w kwocie ogólnej K 8.50 za 10.000 litrów procentowych.

Cena rozumie się z bezpłatną dostawą do stacji kolejowej, znajdującej się najbliższej miejsca przeznaczenia, jednakże z wyłączeniem ewentualnych opłat miejskich.

§ 2.

Przy sprzedaży spirytusu do palenia w naczyniach o ocechowanej zawartości ponad 25 do 500 litrów włącznie nie wolno w handlu hurtownym przekraczać ceny w kwocie K 183.—.

Cena ta rozumie się za każdych 10.000 litrów procentowych, netto kasa, z bezpłatną dostawą do stacji kolejowej, znajdującej się najbliższej miejsca przeznaczenia, wraz z należnością za wypożyczenie naczyń, jednakże z wyłączeniem ewentualnych opłat miejskich.

W przypadkach, w których nadanie przesyłki do miejsca przeznaczenia odbywa się z powodu niemożności przewiezienia koleją, zapomocą fur, winna polityczna władza powiatowa oznaczyć odpowiedni dodatek; również ma polityczna władza powiatowa dozwolnić na odpowiedni dodatek do cen najwyższych za odpowiadające zwyczajom miejscowym koszta dowozu od najbliższej stacji kolejowej.

§ 3.

Ceny w drobnej sprzedaży, to jest przy sprzedaży od 25 litrów w dół, nie mogą przekraczać cen dopuszczalnych według poprzednich paragrafów w handlu hurtownym o więcej, jak co najwyżej o 8 procent, w Galicyi i na Bukowinie o więcej jak o 12 procent.

W obrębie tych granic ma polityczna władza krajowa, lub na jej zlecenie polityczna władza powiatowa ustanowić cenę dla drobnej sprzedaży denaturowanego spirytusu.

Ustanowione w ten sposób ceny w drobnej sprzedaży rozumieją się za litr o 90% zawartości alkoholu z wyłączeniem naczynia. Dla towaru o wyższym stopniu cena ulega stosunkowej podwyżce.

§ 4.

Drobni handlarze są obowiązani uwidocznienie postanowienia tego rozporządzenia oraz ustanowione dla drobnej sprzedaży najwyższe ceny za spirytus do palenia w swych lokalach sprzedaży.

Polityczne władze I. instancyi winne w odpowiedni sposób czuwać nad przestrzeganiem najwyższych cen, ustanowionych dla drobnej sprzedaży denaturowanego spirytusu.

§ 5.

Za przekroczenia postanowień tego rozporządzenia i wydanych na ich podstawie przepisów, będą władze polityczne I. instancyi karaly sprzedających grzywnami do 20.000 koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 6.

Uchyła się rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 8. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 332, w sprawie ustanowienia najwyższych cen dla spirytusu, denaturowanego środkiem, służącym powszechnie do denaturowania.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Höfer wlr.

Wimmer wlr.

468.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 4. grudnia 1917,

w sprawie ustanowienia cen najwyższych za świeże jabłka.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się:

Ceny producentów.

§ 1.

Przy sprzedaży świeżych jabłek tutejszego pochodzenia przez producenta nie wolno przekraczać następujących cen najwyższych:

- a) przy sprzedaży od miejsca produkcji K 44.—
- b) w razie dostawy do magazynu handlarza hurtownego . . . . . 50.—

Te ceny najwyższe rozumie się za 100 kg towaru niesortowanego (z wyjątkiem owocu, opadłego z drzewa) bez opakowania.

§ 2.

W razie sprzedaży przez producenta towaru sortowanego od stacyi załadowania według ciężaru, stwierdzonego przez urząd kolejowy, albo na targach, o ile sprzedaży tej nie uskutecznią się we formie handlu drobnego, to jest w ilościach poniżej 5 kg do rąk konsumenta, albo też przerabiającemu lub handlarzowi drobiazgowemu nawet poza targami nie wolno przekraczać następujących cen najwyższych:

1. Za owoce bez błędów i uszkodzeń, jako to bez silnych plam od zgniecenia, nierobaczywe, nie zniekształcone, bez grzybka, dostatecznie dojrzałe na drzewie (w skrzyniach, koszykach lub bez opakowania), a mianowicie:

a) za najlepsze jabłka stołowe, to jest owoce bez błędów i nieuszkodzone w tych gatunkach, które oznaczy Urząd dla wyżywienia ludności i ogłoszą polityczne władze powiatowe, a to w czasie:

do 31. stycznia 1918 . . . . . 90 K
do 28. lutego 1918 . . . . . 95 „
od dnia 1. marca 1918 . . . . . 105 „

b) za jabłka stołowe, to jest owoce bez błędów i nieuszkodzone następujących gatunków: styryjskie maszanckie, brunerlingi, haslingi, zimowe jabłka reńskie, w czasie:

do dnia 31. stycznia 1918 . . . . . 75 K
do dnia 28. lutego 1918 . . . . . 80 „
od dnia 1. marca 1918 . . . . . 90 „

2. za jabłka gospodarskie (wraz z jabłkami na powidła, na kompot i na sztrudel), rwane ręką sortowane owoce w beczulkach lub bez opakowania, w czasie:

do dnia 31. stycznia 1918 . . . . . 60 K
do dnia 28. lutego 1918 . . . . . 65 „
od dnia 1. marca 1918 . . . . . 75 „

3. za jabłka na moszcz, to jest za gatunki używane z reguły do wyrobu jablecznika . 25 K

Ceny te rozumie się za 100 kg towaru zdrowego, nadającego się na targ, bez opakowania. Mieszczą one w sobie także koszty dowozu do stacyi załadowania, na targ, albo do pracowni przerabiającego, względnie do sklepu drobnego kupca.

Przy sprzedaży jablek stołowych wszelkiego rodzaju, których jakość nie odpowiada warunkom, podanym pod 1. a więc jablek z silnymi plamami

od zgniecenia, robaczywych, zniekształconych, z grzybkiem, niedostatecznie dojrzałych na drzewie, zniża się cena najwyższa o 20 procent.

Ceny w handlu hurtowym.

§ 3.

Przy sprzedaży jablek tutejszych nie wolno przekraczać następujących cen najwyższych:

Przy sprzedaży	w czasie	od stacyi załadowania	
		K	K
jabłek stołowych (§ 2., punkt 1. a)	do dnia 31. stycznia	90	115
	do dnia 28. lutego	95	119
	od dnia 1. marca	105	129
jabłek stołowych (§ 2., punkt 1. b)	do dnia 31. stycznia	75	98
	do dnia 28. lutego	80	103
	od dnia 1. marca	90	113
jabłek gospodarskich (§ 2., punkt 2)	do dnia 31. stycznia	60	82
	do dnia 28. lutego	65	87
	od dnia 1. marca	75	95
jabłek na moszcz (§ 2., punkt 3)		25	38

Ceny te rozumie się za 100 kg towaru zdrowego, nadającego się na targ przy sprzedaży od stacyi załadowania bez opakowania. Mieszczą one w sobie także koszty przewozu i dowozu na targ lub do pracowni przerabiającego (do sklepu drobnego kupca), względnie przy sprzedaży od stacyi załadowania także koszty dowozu do niej.

Przy sprzedaży jablek stołowych wszelkiego rodzaju, których jakość nie odpowiada warunkom, podanym w § 2., punkt 1., a więc jablek stołowych z silnymi plamami od zgniecenia, robaczywych, zniekształconych, z grzybkiem, niedostatecznie dojrzałych na drzewie, zniża się cena najwyższa o 20 procent.

Owoce zbytkowe.

§ 4.

Ceny najwyższe, ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie, nie obowiązują co do tak zwanych owoców zbytkowych, to jest wybieranych, nienagannyh owoców szczególnej wielkości następujących gatunków jabłek:

Renety ananasowe, renety pomarańczowe Coxa, bemy szlachetne, szlachetne buraczki, żółte bellfleur, gravensteinery, kalwilki, renety kanadyjskie, doskonałe Zallingerki, najlepsze, peppingi londyńskie, mantuanki, jabłka punczowe, czerwone i białe rozmarynki, piękne z Boskoop, spieczaste skórzane.

Przy sprzedaży średnio wielkich, w dobrym stanie lub tylko z błędami piękności owoców tych sort (w szczególności w używanych w handlu opakowaniach I. b i II. towar skrzynkowy) obowiązują za 100 kg następujące ceny najwyższe:

- a) od stacji załadowania . . . . . 120 K
 b) na targach lub przy dostawie do sklepu drobnego kupca . . . . . 145 „

Przy sprzedaży owoców tych sort z błędami, z silnymi plamami od zgniecenia, robaczywych, zniekształconych, z grzybkami, niedostatecznie dojrziałych na drzewie, obowiązują następujące ceny najwyższe za 100 kg:

- a) od stacji załadowania . . . . . 90 K
 b) na targach lub w razie dostawienia do sklepu drobnego kupca . . . . . 115 „

Ceny w handlu drobiazgowym.

§ 5.

Ceny najwyższe dla sprzedaży drobiazgowej świeżych jabłek winna ustanowić polityczna władza krajowa z mocą obowiązującą najpóźniej od dnia 17. grudnia 1917. Dla gmin z liczbą mieszkańców poniżej 5.000 można upoważnić polityczne władze powiatowe do ustanowienia cen dla handlu drobiazgowego z tym samym początkiem mocy obowiązującej.

Postanowienia ogólne.

§ 6.

Kto za świeże jabłka żąda ceny wyższej od cen najwyższych, ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie, lub kto

cenę taką każe sobie lub drugiemu dać lub przyrzec, tego ukarze polityczna władza powiatowa aresztem od jednego tygodnia do sześciu miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze. Obok kary na wolności można orzec grzywnę do 10.000 K.

Takim samym karom jak sprawca podpada każdy, kto drugiego do jednego z tych czynów namawia lub przy jego spełnieniu współdziała.

Przy orzekaniu kary można wypowiedzieć także utratę uprawnienia przemysłowego na zawsze lub na pewien oznaczony czas.

Także można wypowiedzieć w orzeczeniu karnem przepadnięcie towarów, do których odnosi się czyn karygodny, bez względu na to, czy należą one do sprawcy czy też nie, albo przepadnięcie uzyskanej za nie ceny na rzecz państwa.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu 7. grudnia 1917. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 22. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 303, tyczące się ustanowienia cen najwyższych za świeże jabłka.

Höfer wlr.

469.**Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 6. grudnia 1917**

o formie i treści doniesień o nieszczęśliwych wypadkach, które mają być skuteczniane według przepisów ustawowych w sprawie ubezpieczenia robotników od nieszczęśliwych wypadków.

Na zasadzie § 29. ustawy z dnia 28. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1888, dotyczącej ubezpieczenia robotników od nieszczęśliwych wypadków, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Doniesienie o nieszczęśliwym wypadku ma podawać następujące daty, a mianowicie:

1. o przedsiębiorstwie, w którym zdarzył się nieszczęśliwy wypadek,
2. imię i nazwisko, wiek, mieszkanie, zatrudnienie i zarobek dotkniętego nieszczęśliwym wypadkiem,

3. o czasie i miejscu wydarzenia się nieszczęśliwego wypadku,

4. o miejscu i sposobie pomieszczenia odnośnej osoby oraz o pomocy lekarskiej dla niej,

5. kasę chorych. do której odnośna osoba należała,

6. o rodzaju następstw uszkodzenia, które już są widoczne albo prawdopodobnie się okażą,

7. członków rodziny, uprawnionych do podniesienia roszczenia w razie śmierci z powodu wypadku,

8. o przyczynie i przebiegu nieszczęśliwego wypadku (o ile możliwości dokładne przedstawienie),

9. naocznych świadków wypadku.

§ 2.

Na doniesienia o nieszczęśliwych wypadkach należy używać formularzy, przygotowanych przez właściwe zakłady ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków; formularze te jak i każda ich zmiana podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

§ 3.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia wstępując w miejsce rozporządzeń z dnia 24. stycznia 1889. Dz. u. p. Nr. 12, i z dnia 5. czerwca 1901. Dz. u. p. Nr. 65.

Toggenburg wlr.

